

شاعراں دے تعارفی نوٹ

جیہناں شاعراں دے تعارفی نوٹ گیارھویں جماعت دی کتاب وچ موجود نہیں
اوہناں شاعراں دے تعارفی نوٹ ایس جتھے وچ شامل نہیں کیتے گئے۔

حصہ نظم کے ماخذ

1- سیف الملوک : میان محمد بخش مرتبہ اقبال صلاح الدین	12- کلارکھ : بشیر مندر
2- راقبہ قصویٰ یا نعتاں : راقبہ قصویٰ	13- ہاردی سار : اقبال صلاح الدین
3- آکھیا بابا فرید نے : مرتبہ محمد آصف خاں	14- شکر دوپہر : رؤف شیخ
4- کافیاں شاہ حسین : ڈاکٹر موہن سنگھ دیوانہ	15- سرگھی داتا : سلیم کاشر
5- ابیات باہو : مرتبہ سلطان الطاف علی	16- یاداں : ڈاکٹر رشید انور
6- کافیاں کلبے شاہ : کلبے شاہ	17- تولی چن اچھال کوئی : منظور وزیر آبادی
7- ہیر وارث شاہ : مرتبہ شریف صابر	18- اکھیاں دے پرچھاویں : الطاف قریشی
8- دیوان فرید : مرتبہ نور احمد خاں فریدی	19- مورچلیدیاں سوچاں : علی محمد ملوک
9- کرم پھلواڑھی : استاد کرم امرتسری	20- تنے داروگ : اکرام مجید
10- سنہری کلیاں : فیروز دین شرف	21- جاوید نامہ دلپنجانی ترجمہ : شریف کججی
11- چن دی کھاری : علامہ یعقوب انور	22- دیوان غالب منظوم ترجمہ : اسیر عابد

مولوی لطف علی بہاولپوری

مولوی لطف علی ملتان وچ 1716 / 1714ء نوں پیدا ہوئے۔ پر آپ دی حیاتی دا اک وڈا عرصہ ریاست بہاولپور وچ گزریا جس پاروں آپ مولوی لطف علی بہاولپوری مشہور ہو گئے۔ آپ حضرت بہاؤ الدین زکریا ملتانی دے مرید سن۔ آپ اسی سال دی عمر وچ 1794ء نوں وفات پا گئے۔ آپ دامزار میو مبارک وچ اے۔ آپ دی مشہور تصنیف "سیف نامہ" (مثنوی سیف الملوک) اے جیہڑی عبدالغفور قریشی ہوراں دے مطابق پہلی واری کانپور (بھارت) وچوں 1879ء نوں شائع ہوئی۔ ایہ مثنوی جنوبی ایشیا وچ پہلی واری دکنی زبان وچ ملان غواصی نے ترجمہ کر کے شائع کرائی تے پنجابی وچ ایہہ مشرف مولوی لطف علی ہوراں نوں حاصل ہویا۔

آپ نوں بچپن توں ای شاعری دا شوق سی۔ شاعری وچ علی حیدر ملتان ^{رحمۃ اللہ علیہ} نوں اپنا استاد بنایا۔ آپ نے اپنی اعلیٰ تعلیم مولوی نور محمد ہوراں دے مدرسے توں حاصل کیتی تے روحانی تربیت اپنے مرشد پاک تے استاد محترم دوواں کولوں مکمل کیتی۔ ^{رحمۃ اللہ علیہ} سیف الملوک (سیف نامہ) توں دکھ وی آپ نے شاعری کیتی۔ خواجہ غلام فرید

آپ دے فکرتے فن دے بڑے قدر دان سن۔ آپ نے ایس مثنوی وچ صرف داستان بیان کیتی لے۔ عربی تے فارسی دے اکھری درتے نیں۔ سراپا نگاری تے منظر نگاری دے حوالے نال آپ دا زور بیان دیکھن تے پڑھن نال تعلق رکھدا اے۔

حمد باری تعالیٰ

جس جہاں مکان اُتے تھیا روشن نورِ خدائی
کُن فیکون کنوں جس فستاد، بنا جہاں بنائی

شاید ہے اوں واحد تے دُھر توڑ کنوں ہکڑائی
تھمبھیں باجھ کھڑا ایس محکم گنبد صاف سمائی

بُت آدم دا خلقیس خاکوں دے زینت زبانی
زاحت رُوح رلائس تیس وچ کر حکمت دانائی

طلعت ہر مخلوق مصور رنگاں رنگ رنگائی
ہک چہرہ شب رنگ دُسیجے ہک جلوہ سیمائی

ہکڑیاں کوں بادشاہی بخشی ہکنیاں شہر گدائی
ہکڑیاں کوں کُرنائیں گزے ہکڑیاں غرض نہ کائی

ہکڑے نقش نگار دیکھن ہک کرن حصول صفائی
ہکڑے مرد قیاس فکر دے ساتھ عقل بہرائی

ہکڑیاں تے آسان کیتس چا، جان کندن تلخائی
ہکڑیاں دی تلخائی توں وت جان لبیاں تے آئی

سیفل نامہ (مثنوی سیف الملوک)

